

Hlavním tématem disertační práce je vyvažování vnějšího a vnitřního hodnocení ve školách. Možnost nebo dokonce nutnost postupného přechodu akcentace vnějšího hodnocení k důrazu na vnitřní hodnocení školy je dána již tím, že škola tak dostane šanci stále se zlepšovat na základě svých vlastních zkušeností. Bude se moci zlepšovat kontinuálně a nebude muset čekat na výsledky vnější inspekce. Škola bude moci rychleji reagovat na změny všeho druhu (ve vědě, společnosti, legislativě). Škola chce být lepší a pedagogičtí odborníci jí k tomu dávají prostor - zhodnoťte se a přijměte opatření ke svému zlepšení. V souvislosti s tímto výrazným a žádoucím posunem škol k sebehodnocení je poměrně přirozené, že se také bude postupně měnit role české školní inspekce. Jakým způsobem, to se ukáže buď v přirozeném běhu praxe nebo se lze zamýšlet nad urychlením změn. To by se mělo dít a také se tak děje pomocí zvažování různých alternativ a jejich případném vyzkoušení v praxi (projekty Kvalita I a Pilot 111). Když se nový přístup ukáže jako výhodný, lze jej použít obecně. Pokud nikoli, můžeme se vyhnout tomu, abychom jisté přístupy použili cele a pak zjistili, že nejsou přínosné.